

CULTE O DONACIO

El profeta Jeremies increpava al seu poble dient-los: "Ningú plora la seva maldat dient; Que he fet?"... Per que al poble d'Israel li anava be -com al nostra- de fer unes determinades ofrenes i cultes, amb les que el Senyor tenia de donar-se per satisfet. El Profeta els reprova que no escoltin la veu del Senyor, tot recordant-los que quan els va treure d'Egipte, no els va manar res referent al sacrifici: "Escolteu la meua veu -va dir el Senyor- i jo seré el vostre Déu i vosaltres sereu el meu poble".

Com els israelites, i malgrat les repetides lectures dels textos Sagrats, sonaltres seguim cobrint-nos amb uns cultes externs, sense deixar-nos posseir per la paraula i el dó de Déu: limitem el concepte de vida cristiana al compliment estricte d'alló que en la nostra infantesa varem aprendre de un Catecisme clàsic, format per un conjunt de formes breus de bon retenir en la memoria. Socialment parlant, cap professional que s'estimi es limitarà amb alló que de forma inicial li ha donat opció per exercir la seva professió. El mes elemental sentit de responsabilitat l'obliga a seguir estudiant, aprofundint en la mateira..

Com podem els cristians conformar-nos amb un elemental coneixement del Misteri de Salvació?. El problema es greu aquestes "fórmules" s'han de transmetre a uns infants, que creixen amb una concepció de la vida, ben distint de la que varem tenir els qui avui son els seus pares. Llavors davant d'unes escoles sense instrucció religiosa, els pares se senten impotens, mal preparats o mal formats ells mateixos, per donar als seus fills l'educació religiosa que necessiten: "Del que el cor n'es ple, la boca en vessa".

Si no es així, es difícil fer entendre o fer estimar alló que hom no entén o no estima.

Observar, complir, guardar uns manaments o preceptes, pot ser senyal de sumissió. De temor. Però això es força lluny de l'amor que Déu espera de nosaltres: L'amor es un sentiment exaltat de joia; de possessió i de donació al mateix temps. I es donació i joia el que es trova a faltar en les nostres assembleas cristianes. Som cristians: si, però menys. No tant, com per prescindir de la comoda línea al "complir". No tant, com per deixar que un creixement en la fe, ens faci estimar mes el "ser, que el tenir". No tant, com per consentir que Jesucrist s'apoderi de nosaltres per convertir-nos en un germà per al germà necessitat. L'egoisme congela tota manifestació de generosa donació personal; es nota en els cants, en la col.laboració del servei a les celebracions Eucarístiques.

L'Evangelí podem saber-lo de memoria, pero no el deixen penetrar ànima endins. Ens manca una formació que ens dongui autenticitat. La que espera de nosaltres la generació present. Una generació victima de l'escandol d'un cristianisme practicant. Viscut d'esquena a les exigéncies evangéliques. Una joventut que s'empeny vers als llocs millors; aconseguits moltes vegades amb una competència no massa neta. Dominar, posseir, ser el primer a nivell particular, social, empresarial o mundial, sense repasar medis. Un objectiu que prevalleix per damunt de tot. I en això els cristians, per desgracia, no ens distingim dels demés.

L'Església lluita per obrirse al mon. Per ser servidora dels homes. Pero l'ambició continua posant barre-

ras al misatge de Crist. I el mon en mans dels ambiciosos no ofereix altre perspectiva que la llei de la selva: Combate l'ambició, proclamar l'Evangelí, aprofundir-lo i acceptar-lo íntegrament, es l'esperança d'aquesta humanitat anguixada.

Però no es pot acceptar sense coneixer. I cal coneixer per estimar. Hem estat dintre l'Església: L'educació no es res si no es assimilada, acceptada; si no s'en descobreix la bellesa; la poesia inspiradora de l'amor. Convé desvetllar l'anhel d'un redescobriment de la nostra fe. Una nova motivació del sentit comunitari. Compendre que ni el passat ni el present, es tant important com el creixer en un futur coneixement de Déu. Que ens faci descobrir en Ell, l'otigen de la veritable alegria, de la que tan bellament en sabia parlar S. Francesc: Encara que això comporti un cap girament de valors.

Es això que ens cal cercar en la CATEQUESSIS D'ADULTS.

Ma Victoria.

Granoll. C.C.-7